

Лист ДФС «Щодо визнання контрольованою операції з погашення зобов'язань перед поручителем за забезпечене виконання зобов'язання» від 18.02.2016 №3614/6/99-99-19-02-02-15

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо визнання контрольованою операції з погашення зобов'язань перед поручителем за забезпечене виконання зобов'язання та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Відповідно до п.п. 39.2.1.2 п. 39.2 ст. 39 Кодексу для цілей нарахування податку на прибуток підприємств контрольованими є господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування платника податків, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), що включена до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Операції з контрагентом, зареєстрованим у державі (на території), включеній до зазначеного переліку, визнаються контрольованими з дати включення держави (території) до такого переліку.

Господарською операцією для цілей трансфертного ціноутворення є всі види операцій, договорів або домовленостей, документально підтверджених або непідтверджених, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків, зокрема, але не виключно:

операції з товарами, такими як сировина, готова продукція тощо;

операції з надання послуг;

операції з нематеріальними активами, такими як роялті, ліцензії, плата за використання патентів, товарних знаків, ноу-хау тощо, а також з будь-якими іншими об'єктами інтелектуальної власності;

фінансові операції, включаючи лізинг, участь в інвестиціях, кредитах, комісії за гарантію тощо;

операції з купівлі чи продажу корпоративних прав, акцій або інших інвестицій, купівлі чи продажу довгострокових матеріальних і нематеріальних активів (п.п. 39.2.1.4 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу).

Відповідно до ст. 546 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ) одним із видів забезпечення виконання зобов'язання є порука.

Згідно зі ст. 553 ЦКУ за договором поруки поручитель поручається перед кредитором боржника за виконання ним свого обов'язку.

Поручитель відповідає перед кредитором за порушення зобов'язання боржником.

Статтею 554 ЦКУ встановлено, що у разі порушення боржником зобов'язання, забезпеченого порукою, боржник і поручитель відповідають перед кредитором як солідарні боржники, якщо договором поруки не встановлено додаткову (субсидіарну) відповідальність поручителя.

Відповідно до ст. 556 ЦКУ після виконання поручителем зобов'язання, забезпеченого порукою, кредитор повинен вручити йому документи, які підтверджують цей обов'язок боржника.

До поручителя, який виконав зобов'язання, забезпечене порукою, переходять усі права кредитора у цьому зобов'язанні, в тому числі й ті, що забезпечували його виконання.

Отже, з урахуванням положень п.п. 39.2.1.4 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу, якщо заборгованість резидента за товари (роботи, послуги) переходить поручителю – нерезиденту, який зареєстрований у державі (на території), що включена до переліку держав (територій), чинному на час переходу усіх прав кредитора у цьому зобов'язанні до поручителя, така операція підпадає під визначення контрольованої відповідно до вимог п.п. 39.2.1.2 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу. При цьому ціна за такою операцією визначається з урахуванням умов договору та договору поруки.